

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.9.2006
KOM(2006) 499 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**Fiskerimuligheder for 2007
Principerklæring fra Europa-Kommissionen**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
1.1.	Vejledende principper for beslutningstagning under den fælles fiskeripolitik	3
1.2.	Internationale forpligtelser	4
1.3.	Andre specifikke forpligtelser	4
2.	Forslag til forordninger om fiskerimuligheder for 2007	5
3.	Prioritering af langsigtet planlægning	5
4.	Et solidt grundlag for TAC-beslutninger	5
4.1.	Bestande, der vedvarende befiskes med maksimalt bæredygtigt udbytte	6
4.2.	Bestande, der overfiskes i forhold til det maksimale bæredygtige udbytte, men som ligger inden for sikre biologiske grænser	6
4.3.	Bestande uden for sikre biologiske grænser	7
4.4.	Bestande omfattet af langsigtede planer	8
4.5.	Arter med naturlig kort livscyklus	8
4.6.	Bestande, hvis status er ukendt, men for hvilke ikke er nogen stor biologisk risiko	9
5.	Særlige tilfælde	9
5.1.	Torskebestande omfattet af genopretningsplanen for torsk	9
5.2.	Torskebestande i Østersøen	10
5.3.	Dybhavsarter	10
5.4.	Blandede fiskerier	10
5.5.	Jomfruhummerbestande	11
5.6.	Blåhvilling	11
5.7.	Nye TAC'er	11
6.	Tekniske foranstaltninger	11
7.	Indsatsforvaltning	11
8.	Konklusioner	12

1. INDLEDNING

I Kommissionens meddelelse COM(2006) 246 om forbedret samråd om EF's fiskeriforvaltning fastsættes der en ny arbejdsmetode for EF, når det skal træffe beslutning om de årlige fiskerimuligheder. Som led i denne nye strategi gør Kommissionen i løbet af de første seks måneder af hvert år i en årlig principerklæring rede for, hvilke intentioner den har med hensyn til sine TAC- og kvoteforslag for det følgende år. For i vidt omfang at inddrage aktørerne i alle faser af fiskeripolitikens udvikling og gennemførelse fremlægger Kommissionen i dette dokument sine idéer med hensyn til fastsættelse af fiskerimuligheder for 2007.

Den ønsker ikke på nuværende tidspunkt at sætte direkte tal på, fordi der for mange bestande først vil foreligge kvantitative bestandsvurderinger og -prognoser, når de seneste undersøgelsesdata er blevet analyseret i tredje kvartal. I denne meddelelse fremsætter Kommissionen således sine synspunkter uden kendskab til den videnskabelige rådgivning om bestandenes tilstand i 2007. Meddelelsen begrænses derfor til at omhandle principspørgsmål om fastsættelse af TAC'er og indsatsniveauer. Disse principper vil så blive omsat i praksis, når den endelige videnskabelige rådgivning foreligger. Skulle der indtræde uforudsete begivenheder, når den endelige rådgivning foreligger, kan Kommissionen dog udarbejde sine forslag på basis af den pågældende rådgivning.

Det er umuligt at opstille prognoser to år i forvejen, fordi fangsterne af mange arter i den grad afhænger af størrelsen af rekrutteringen i de umiddelbart forudgående årgange. For fiskebestande, der udnyttes mere på en rimelig måde (såsom mange pelagiske arter), kan det tænkes, at TAC-drøftelserne vil finde sted tidligere fremover. I denne meddelelse fastsættes der grundprincipper for forslag til TAC'er og dertil knyttede betingelser for 2007, der baseres på resultaterne af de videnskabelige vurderinger og prognoser, der offentliggøres i 2006.

1.1. Vejledende principper for beslutningstagning under den fælles fiskeripolitik

De årlige fiskerimuligheder bør fastsættes i tråd med målene i den fælles fiskeripolitik¹, dvs. at udnytte de levende akvatiske ressourcer på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Fællesskabet bør tilstræbe at nå disse mål ved gradvis at gennemføre en økosystembaseret strategi for fiskeriforvaltning. En sådan strategi bidrager til at skabe et effektivt og rentabelt fiskeri samt en rimelig levestandard for dem, der er afhængige af fiskeriet.

Økonomisk og social bæredygtighed afhænger af biologisk bæredygtighed: der er intet fiskeri, hvor der ingen fisk er. Derfor sætter Kommissionen biologisk bæredygtighed i centrum, når der træffes beslutninger om fiskeriet.

Kommissionen omsætter ikke altid umiddelbart videnskabelig rådgivning om bæredygtighed til forordningsforslag. Det er der to årsager til. For det første er

¹ Artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59).

videnskabelige prognoser undertiden ret usikre, og hvis de blev anvendt direkte, ville det give store ændringer i fiskerimulighederne fra det ene år til det andet. Sådanne ændringer ville ofte blive større end nødvendigt for at bevare bestandene. Den anden årsag er af politisk art. Selv om mange fiskebestande er ned- eller overfiskede, mener Kommissionen og medlemsstaterne, at det er acceptabelt at løbe en relativt høj biologisk risiko ved at tillade mere fiskeri end bæredygtigt er på kort sigt for at opretholde en vis kontinuitet i fiskeriet. Foranstaltninger til afhjælpning af overfiskning bør gennemføres gradvis, idet det er en forudsætning, at fiskeridødeligheden støt og gradvis bringes ned.

1.2. Internationale forpligtelser

Ud over forpligtelserne i henhold til den fælles fiskeripolitik bør EF i sine beslutninger om de årlige fiskerimuligheder tage hensyn til internationale politiske forpligtelser såsom forpligtelsen til at genopbygge bestande til et niveau, der sikrer et maksimalt bæredygtigt udbytte². Gennemførelsen af denne forpligtelse drøftes fortsat og er temaet for en særskilt meddelelse fra Kommissionen³, og det er derfor nødvendigt at tage skridt til at sikre, at der opnås visse fremskridt i retning af denne politiske forpligtelse, eller i det mindste, at Fællesskabets beslutninger ikke er i strid med den.

I visse regionale fiskerierorganisationer såvel som i visse bilaterale og multilaterale fora er der gennem årene blevet vedtaget en række forpligtelser, som Fællesskabet har tilsluttet sig. Som eksempel kan nævnes indsatsbegrænsningerne vedrørende dybhavsarterne vedtaget i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav, genopretningsforanstaltningerne for hellefisk vedtaget i Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav samt de langsigtede forvaltningsforanstaltninger, som Fællesskabet og Norge er blevet enige om. I Fællesskabets beslutninger om fiskerimuligheder bør sådanne forpligtelser respekteres.

1.3. Andre specifikke forpligtelser

Ud over disse mangeårige forpligtelser har Kommissionen og Rådet for nylig fremsat en række erklæringer, der er relevante for fiskerimulighederne i 2007. Det drejer sig bl.a. om:

- Rådets erklæring fra december 2005, hvori Kommissionen opfordredes til at foreslå en reduktion af fiskeriindsatsen for dybhavsarter i tråd med Fællesskabets internationale forpligtelser og til at foreslå en flerårig strategi for gradvis reduktion af indsatsen til et bæredygtigt niveau
- Rådets erklæringer fra december 2005 og 2004, hvori Rådet bekræfter sit vilje til at skabe bæredygtighed og foretage yderligere årlige justeringer i den retning, som den videnskabelige rådgivning peger, for at bringe alle bestande inden for sikre biologiske grænser.

² FN's topmøde om bæredygtig udvikling, Johannesburg, september 2002.

³ KOM(2006).

2. FORSLAG TIL FORORDNINGER OM FISKERIMULIGHEDER FOR 2007

For 2007 agter Kommissionen at udarbejde tre særskilte forslag til forordninger om fiskerimuligheder. I september 2006 fremlægges der et forslag om dybhavsfiskeri og om fiskebestande i Østersøen. I disse forslag vil der blive taget hensyn til den videnskabelige rådgivning, som ICES offentliggjorde i juni 2006, og STECF's holdning hertil samt efterfølgende samråd med aktører. Fiskerimulighederne for de øvrige bestande vil være indeholdt i et forslag, der fremlægges sidst i november 2006.

3. PRIORITERING AF LANGSIGTET PLANLÆGNING

Når der træffes beslutninger om fiskeriforvaltning, må de umiddelbare fordele og fordelene på længere sigt afvejes mod hinanden. Den rette måde at gøre dette på er ved at udarbejde langsigtede planer, hvori der opstilles langsigtede mål, og hvori det fastsættes, hvordan de opstillede mål kan nås. Genopretningsplaner er en særlig form for langsigtede planer, hvor det umiddelbare mål er at genopbygge bestande, så de kommer til at ligge inden for sikre biologiske grænser. Langsigtede planer har høj prioritet og må derfor gennemføres på årsbasis. Når der i EF-lovgivningen vedtages genopretningsplaner, langsigtede planer eller forvaltningsplaner, bør sådanne planer følges på årsbasis, og der vil blive foreslået TAC'er svarende til disse planer. Det samme gælder langsigtede forvaltningsforanstaltninger, som er aftalt med tredjelande såsom Norge.

Kommissionen vil fortsætte med at udarbejde og foreslå langsigtede forvaltningsforanstaltninger.

4. ET SOLIDT GRUNDLAG FOR TAC-BESLUTNINGER

EF rådgives af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) om biologisk bæredygtighed. Denne komité kan anvende information fra relevante regionale videnskabelige organer, navnlig Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES). Kommissionen er derfor meget afhængig af den videnskabelige rådgivning, som STECF giver den om, hvor store fiskerimuligheder der er forenelige med biologisk bæredygtighed.

Forvaltningsforanstaltninger bør være afstemt efter den biologiske risiko. Desuden bør de være rimelige set ud fra de forskellige aktørers og fiskerisamfunds synspunkt. Kommissionen har derfor inddelt bestandene i en række kategorier alt efter, hvor stor STECF vurderer den biologiske risiko til at være. For hver af disse kategorier foreslås der så nogenlunde ens forvaltningsforanstaltninger. De vigtigste kategorier beskrives nedenfor.

For alle bestande i en kategori agter Kommissionen at foreslå fiskerimuligheder efter retningslinjerne i de enkelte punkter, idet der tages hensyn til eventuelle vekselvirkninger ved blandet fiskeri. I visse tilfælde vil det være nødvendigt at justere fiskerimulighederne ud fra behovet for at bevare en anden bestand, der fanges i samme fiskeri, fx i fiskeriet efter rødspætte og tunge i Nordsøen og fiskeriet efter

sydlig kulmule og jomfruhummer (se punkt 5.5). Blandet fiskeri, hvori der fanges sild og brisling, vil fortsat blive forvaltet ved hjælp af bifangstgrænser.

Generelt forsøger Kommissionen at stabilisere fiskerimulighederne ved at begrænse ændringer i TAC'erne til højst 15 % fra det ene år til det andet. Dette vil måske ikke være muligt i de tilfælde, hvor der er behov for meget restriktive og hastende bevarelsesforanstaltninger for at redde et fiskeri fra at bryde sammen, men det er yderst sjældent, at der opstår en sådan situation. Skulle det i den endelige videnskabelige rådgivning blive anbefalet at gennemføre meget restriktive og hastende bevarelsesforanstaltninger for at redde et fiskeri fra at bryde sammen, vil Kommissionen udarbejde forslag, hvori der tages hensyn til sådan rådgivning.

4.1. Bestande, der vedvarende befiskes med maksimalt bæredygtigt udbytte

Beskrivelse: Det drejer sig om bestande, hvor den årlige fiskeridødelighed vurderes som værende forenelig med den dødelighed, der giver det største udbytte på lang sigt. For sådanne bestande bør fiskeridødeligheden holdes tæt på de nuværende niveauer, men TAC'erne vil højst blive ændret med 15 % fra det ene år til det andet.

EF-bestande, der må forventes berørt: Rødspætte i VII og glashvarre i VIII c og IX a.

Fiskerimuligheder for 2007: TAC'en fastsættes således:

- i overensstemmelse med den fangstprognose, som STECF har opstillet, svarende til værdien F_{msy}^4 , men dog højst 15 % højere eller lavere end TAC'en i 2006.

Bemærkninger: Sild i IV og III a, sej i IV og VI samt III a (N), og kuller i IV og III a ville også være faldet ind under denne kategori, men forvaltes efter en fælles forvaltningsplan med Norge, der har samme virkning (foranstaltningerne for nordsøkuller revideres i 2006).

4.2. Bestande, der overfiskes i forhold til det maksimale bæredygtige udbytte, men som ligger inden for sikre biologiske grænser

Beskrivelse: Denne kategori omfatter bestande, der hverken på kort eller lang sigt er i fare for at blive nedfisket på grund af manglende rekruttering, men for hvilke fiskeridødeligheden ligger over F_{msy} . Den omfatter også bestande, der ligger inden for sikre biologiske grænser, men for hvilke det endnu ikke er muligt at fastslå, hvilken fiskeridødelighed der giver det største udbytte, og bestande, der overfiskes i forhold til det maksimale bæredygtige udbytte, men for hvilke der endnu ikke er fastsat sikre biologiske grænser. For sådanne bestande bør fiskeridødeligheden ikke stige, og TAC'en bør holdes inden for et udsving på 15 %. Større fiskeridødelighed ville være i strid med såvel Johannesburg-gennemførelsesplanen som forsigtighedsprincippet.

⁴ Den fiskeridødelighed, der på lang sigt vil give det maksimale bæredygtige udbytte fra en bestand.

EF-bestande, der må forventes berørt: Hvilling i VII e-k, sild i Østersøen, tunge i III a, havtaske i VIII c og IX a, sild i forvaltningsenhed 3 i Østersøen og brisling i underområde 22-32 i Østersøen.

Fiskerimuligheder for 2007: TAC'en fastsættes således:

- i overensstemmelse med den fangstprognose, som STECF har opstillet, svarende til den højeste værdi af følgende værdier: a) F_{msy} eller b) uændret fiskeridødelighed, men:
- dog højst 15 % højere eller lavere end TAC'en i 2006.

4.3. Bestande uden for sikre biologiske grænser

Beskrivelse: Denne kategori omfatter bestande, der på kort eller lang sigt risikerer at blive nedfisket på grund af svigtende rekruttering: enten ligger fiskeridødeligheden over F_{pa} , eller bestandsstørrelsen er under B_{pa} eller begge dele⁵. Denne kategori omfatter også arter, for hvilke der kun foreligger få data, men hvor der, når man ser livscyklusparametre og fiskerikarakteristika, er meget, der tyder på, at de nuværende fiskeriværdier ikke er bæredygtige.

Denne kategori opdeles således i tre underkategorier. For det første er der arter med så kort livscyklus, at det er nødvendigt at justere fiskerimulighederne i årets løb. For det andet er der arter med så lang livscyklus, at de er yderst sårbare over for befiskning, og at det er nødvendigt at træffe særforanstaltninger for dem, fx dybhavsarter. For det tredje er der bestande, der ligger så langt uden for sikre biologiske grænser, at det er nødvendigt at gennemføre genopretningsforanstaltninger, og de danner en særskilt kategori. (Foranstaltninger for bestande i disse kategorier er beskrevet i punkt 5, 4.5, 5.3 og 4.4).

EF-bestande, der må forventes berørt: Tunge i VII d, demersale bruskfisk i IV, III a og VII d (sømrøkke, skade og havengel), havtaske i VII b-k og VIII a og b, glashvarre i VII b, c og e-k, og VIII a, b og d, rødspætte i VII f og g, rødspætte i VII e, tunge i VII f og g, sild i Det Keltiske Hav, sild i VI a (S) og VII b og c, sild i Østersøen i underområde 25-29 og 32 (ekskl. Rigabugten).

Fiskerimuligheder for 2007: TAC'en fastsættes således:

- generelt i overensstemmelse med den fangstprognose, som STECF har opstillet, og som vil bringe bestanden inden for sikre biologiske grænser i 2008, men dog højst 15 % højere eller lavere end TAC'en i 2006
- TAC'en vil dog under ingen omstændigheder blive fastsat på et niveau, der vil medføre øget fiskeridødelighed eller lavere gydebiomasse, selv om det betyder en større TAC-nedsættelse end 15 % (det ville være uforeneligt med Rådets og Kommissionens forpligtelser til gradvis at skabe bæredygtighed, jf. punkt 1.3).

⁵ Den fiskeridødelighed (F_{pa}) og gydebiomasse (B_{pa}), som Det Internationale Havundersøgelseråd anbefaler som forenelig med forsigtighedsprincippet.

4.4. Bestande omfattet af langsigtede planer

Beskrivelse: Denne kategori omfatter bestande omfattet af langsigtede forvaltningsforanstaltninger, herunder genopretningsplaner for de biologisk mest truede bestande, dvs. bestande, for hvilke der er (eller for nylig har været) meget stor risiko for nedsat reproduktionskapacitet. I de tilfælde, hvor Kommissionen har foreslået eller Rådet har vedtaget en genopretningsplan eller en langsigtet plan, vil Kommissionen foreslå en TAC, der er forenelig med den pågældende plan. I de tilfælde, hvor EF og tredjelande i fællesskab har truffet langsigtede forvaltningsforanstaltninger, vil TAC-valget normalt også være dikteret af sådanne foranstaltninger.

Berørte EF-bestande: Torsk i VII a, VI a (N), IV, III a (N) og III a (S) (Kattegat), den nordlige og sydlige kulmulebestand, tunge i VIII a og b og i VII e, jomfruhummer i VIII c og IX a, torsk i Østersøen (underområde 22-24 og 25-30) samt rødspætte og tunge i IV.

Berørte fælles bestande: Sej i IV, III a og VI, kuller i IV og III a, eventuelt rødspætte i IV, sild i IV, VII d og III a.

Fiskerimuligheder for 2007: Fiskerimulighederne bør fastsættes i overensstemmelse med de relevante genopretningsplaner eller (i de tilfælde, hvor Rådet endnu ikke har vedtaget genopretningsplaner) Kommissionens forslag.

Bemærkninger: Hvis den videnskabelige rådgivning er ufuldstændig, så der ikke kan sættes tal på genopretningsplanen, som det er sandsynligt for diverse torskebestande, må der anvendes en anden metode. Torskespørgsmålet behandles i punkt 5.1.

4.5. Arter med naturlig kort livscyklus

Beskrivelse: Hos visse bestande af småfisk er den naturlige dødelighed høj, så den befiskede bestand for det meste kun består af én årgang. Forvaltningen af sådanne arter kræver, at der træffes hurtige beslutninger i løbet af det pågældende år, hvor de årlige fiskerimuligheder justeres efter størrelsen af en rekrutterede årgang.

EF-bestande, der må forventes berørt: Tobis i IV, ansjos i VIII, ansjos i IX, brisling i IV samt sperling i IV og III a.

Fiskerimuligheder for 2007:

For **tobis i Nordsøen** foreslår Kommissionen igen, at den procedure, hvorefter der foretages en vurdering og revision i løbet af året som vedtaget for 2006, gentages (bilag IId til forordning (EF) nr. 51/2006), idet der dog kan foretages eventuelle forbedringer efter samråd.

For **ansjos i Biscayabugten** vil Kommissionen i første omgang foreslå en TAC, der baseres på at opretholde gydebiomassen på et forsigtighedsniveau (B_{pa}) i gydetiden i 2007, idet TAC'en så tages op til fornyet overvejelse i løbet af året på basis af forårsundersøgelingsdataene.

For **ansjos i IX** vil Kommissionen foreslå en TAC af samme størrelse som for 2006, medmindre der opstår bevarelsesproblemer senere i 2006.

For **brisling i Nordsøen** vil Kommissionen foreslå fortsat at tage fiskerimulighederne op til revision i løbet af året på basis af forårsundersøgelingsdataene. I den forbindelse vil der blive foreslået en TAC af samme størrelse som for 2006 efter revision i løbet af året, men TAC'en vil blive revideret på ny i 2007.

For **spierling** afhænger bestandsvurderingen mere af efterårsundersøgelingsdataene, og Kommissionen vil basere sit TAC-forslag mere direkte på efterårsrådgivningen. Det kan i forslaget også blive fastsat, at TAC'en skal tages op til revision i løbet af 2007.

4.6. Bestande, hvis status er ukendt, men for hvilke ikke er nogen stor biologisk risiko

Beskrivelse: For mange bestande er handelsdataene blevet mere upræcise, og det har ført til så stor usikkerhed om ressourcernes tilstand, at de ikke kan vurderes. For visse andre bestande - sædvanligvis af ringe økonomisk betydning - foretages der kun få undersøgelser, og disse bestande kan fanges enten som bifangster i andre fiskerier eller i fiskerier, der kun har lokal betydning. I afventning af, at man får større viden om sådanne bestande, bør man følge visse foreløbige retningslinjer.

EF-bestande, der må forventes berørt: Hvilling i III a, hvilling i IV og VII d, rødspætte i III a, rødspætte i VII d, alle hestemakrelbestande, tobis i III a, torsk i VII e-k, kuller i VII e-k, rødspætte i VII h-k, rødspætte i VII b og c og alle sejbestande.

Fiskerimuligheder for 2007: Kommissionen vil i tråd med forsigtighedsprincippet foreslå foranstaltninger til at forhindre, at fiskerier udvides, hvor der er stor usikkerhed om ressourcernes størrelse. I de tilfælde, hvor alle medlemsstaters fangster er markant mindre end de fastsatte kvoter (og der ikke er noget bevis for, at en udvidelse af fiskeriet vil være bæredygtig), vil Kommissionen foreslå, at TAC'erne nedsættes til i nærheden af de seneste fangstniveauer. Det vil blive foreslået, at TAC'erne nedsættes med 20 % om året, selv om der i de tilfælde, hvor de videnskabelige organer foreslår en anden metode (såsom de gennemsnitlige fangster i de senere år), vil blive taget hensyn til de videnskabelige anbefalinger.

5. SÆRLIGE TILFÆLDE

5.1. Torskebestande omfattet af genopretningsplanen for torsk

Der har siden december 2005 ikke været nogen mærkbar nedgang i torskedødeligheden i de fleste områder, ligesom der heller ikke har været nogen særlig genopretning af bestanden. Eftersom forvaltningsforanstaltningerne i 2005 eller 2006 ikke er blevet skærpet markant i forhold til 2004, forudser Kommissionen, at denne situation sandsynligvis vil fortsætte ind i 2006. De eksisterende torskebevarelsesforanstaltninger bør derfor tages op til revision og skærpes i afventning af revisionen.

For 2007 vil Kommissionen foreslå fiskerimuligheder for torskbestande, der er forenelige med bestemmelserne i genopretningsplanen, hvis STECF kan give et kvantitativt skøn over bestandsstørrelse og fiskeridødelighed, så planen kan anvendes direkte. Hvis der ikke foreligger sådanne skøn, vil Kommissionen foreslå en nedsættelse på 25 % af såvel TAC'er som for alle fiskeriindsatstyper, hvor der fiskes efter torsk, ligesom den vil kræve større sikkerhed for bevarelse af torsken, når der ansøges om undtagelser fra ordningen med havdage.

Revisionen indledes i 2006 med en ny evaluering fra STECF af udviklingen i fiskeriindsats, fangster og genudsætning.

5.2. Torskebestande i Østersøen

Hvad angår torskebestandene i Østersøen fremlægger Kommissionen inden længe et forslag til genopretning og langsigtet forvaltning af disse to bestande. Mens drøftelserne heraf foregår (og for at være i tråd med forslaget) vil Kommissionen foreslå TAC'er for 2007 svarende til enten a) nedbringelse af fiskeridødeligheden med 10 % eller b) et TAC-udsving på højst 15 %, alt efter, hvilken værdi der er den højeste.

5.3. Dybhavsarter

Der fremlægges et særskilt forslag for dybhavsarter i september 2006. Kommissionen går ind for en trindelt strategi, baseret på videnskabelig rådgivning, der igen skal gøre bestandene bæredygtige. For bestandene af dybhavsarter er der dog kun ringe mulighed for trindeling, fordi bestandene er sårbare over for overfiskning, og fordi genopretningen af bestandene går meget langsomt.

Den videnskabelige rådgivning for disse bestande har været ret entydig, nemlig at der bør ske en markant reduktion af den nuværende befiskning, og at der ikke bør gives tilladelse til nye fiskerier, medmindre det godtgøres, at sådanne fiskerier er bæredygtige.

Hvor meget TAC'er og fiskeriindsats bør reduceres afhænger af de enkelte bestande. For visse arter, fx byrkelange og dybhavshajer, bør der indføres forbud mod enhver form for målrettet fiskeri, og bifangsterne bør begrænses til en minimum. For andre arter såsom skolæst har man fra videnskabeligt hold anbefalet, at fiskeriindsatsen reduceres med ca. 50 %.

For 2007 foreslår Kommissionen en markant reduktion af TAC'erne for dybhavsarter for at bringe fiskeridødeligheden ned på et bæredygtigt niveau så hurtigt som muligt. TAC-reduktionerne vil ikke være begrænset til 15 % pr. år, men have den størrelse, der skønnes nødvendig for at nå fiskeridødelighedsmålene i løbet af tre år. Kommissionen mener, at det vil indebære en uacceptabelt høj risiko for, at dybhavsøkosystemet skades på lang sigt, hvis TAC'erne reduceres mere gradvis end beskrevet her.

5.4. Blandede fiskerier

Selv om visse fiskerier er meget målrettede, hvor der tages "rene" fangster af en enkelt art, tages der i mange fiskerier en blanding af diverse arter. At sætte tal på

denne vekselvirkning er stadig en videnskab i udvikling, men visse fiskerier har man nu så megen viden om, at det ville være klart uforeneligt med en ansvarlig fiskeriforvaltning at ignorere vekselvirkningen.

Som eksempel kan nævnes fiskeriet efter fladfisk i den sydlige del af Nordsøen (hvor de fleste rødspætter fanges som bifangst i bomtrawlernes tungefiskeri), det blandede fiskeri efter kulmule og jomfruhummer i Atlanterhavet ud for Den Iberiske Halvø og det blandede fiskeri efter brisling og sild i Nordsøen og i Skagerrak og Kattegat (forvaltet ved hjælp af en bifangstkvote for sild).

For fiskeriet efter fladfisk og efter kulmule og jomfruhummer vil Kommissionens forslag om TAC'er, kvoter og indsats være i overensstemmelse med den relevante rådeordning (eller det relevante kommissionsforslag, hvis forordningen endnu ikke er vedtaget). Kommissionen vil foreslå, at silde- og brislingefiskeriet fortsat forvaltes ved hjælp af bifangstkvoter.

5.5. Jomfruhummerbestande

Der rådgives om jomfruhummerbestande hvert andet år. Bortset fra jomfruhummer i IX a, som er omfattet af genopretningsplanen for sydlig kulmule og jomfruhummer, vil Kommissionen for 2007 foreslå samme TAC'er for jomfruhummer som for 2006.

5.6. Blåhvilling

Kommissionen er begyndt at udveksle synspunkter med medlemsstaterne om tildelingen af blåhvilling. TAC-forslaget for denne art vil afspejle anvendelsen af kyststatsaftalen om flerårig forvaltning af denne bestand, og der vil blive foreslået en TAC-tildeling, hvor der tages hensyn til drøftelserne med medlemsstaterne.

5.7. Nye TAC'er

Undertiden påpeges det i den videnskabelige rådgivning, at der relativt hurtigt bør træffes bevarelsesforanstaltninger for nye arter, som har behov for herfor. Kommissionen vil følge op på sådan rådgivning og holde samråd med de relevante medlemsstater og aktører, navnlig om tildelingsspørgsmålet. Der vil finde yderligere drøftelser sted om bars og sildehaj i 2006. Kommissionen foreslår ikke nye TAC'er uden forudgående drøftelser.

6. TEKNISKE FORANSTALTNINGER

I 2005 indledtes en revision af de tekniske foranstaltninger for fiskeriet i Atlanterhavet, og den vil sandsynligvis ikke blive afsluttet inden 2007. Kommissionen agter derfor at forlænge overgangsforanstaltningerne fastsat i bilag III til forordning (EF) nr. 51/2006, idet de dog eventuelt vil blive revideret og ajourført.

7. INDSATSFORVALTNING

Ifølge en række forordninger om genopretningsplaner er der behov for årlige ændringer i den tilladte fiskeriindsats. Kommissionen vil foreslå, at det maksimalt

tilladte antal havdage i bilag II til forordningen om fiskerimuligheder justeres således:

Bilag IIa (genopretning af torsk): Antallet af havdage justeres efter strategien i punkt 5.1, dvs. efter behovene i genopretningsplanen for torsk. Skulle det den videnskabelige rådgivning vise, at der ikke er sket nogen genopretning af torsken, bør antallet af havdage nedskæres med mindst 25 %. I genopretningsplanen for sydlig kulmule og jomfruhummer (Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005) kræves det, at antallet af havdage for de relevante redskabstyper og områder nedskæres med 10 %.

Kommissionens forslag om en genopretningsplan for tungebestanden i den vestlige del af Den Engelske Kanal (KOM(2003) 819) drøftes stadig. Medmindre drøftelserne afsluttes inden udgangen af 2006 med et andet resultat end forventet, vil Kommissionen også her foreslå, at fiskeriindsatsen reduceres med 10 % som fastsat i forslaget.

Resultatet af disse beregninger for 2007 kan ses nedenfor.

Bilag IIb (sydlig kulmule og jomfruhummer) 216 havdage for redskabsgruppe 3.a.i. - 3.c. (10 % nedskæring fra 240 havdage i 2006). Kommissionen vil se på grundlaget for forordningens anvendelsesområde for at sikre, at de fartøjer, der er ansvarlige for størstedelen af fiskeridødeligheden for sydlig kulmule, alle bliver omfattet af forordningen.

Bilag IIc (tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal) 194 havdage for redskabsgruppe 3.a. og 3.b. (10 % nedskæring fra 216 havdage i 2006). Der vil fortsat være ubegrænset adgang til tungefiskeri med faststående redskaber med en maskestørrelse på over 120 mm, når der fanges under 100 kg.

Kommissionens tjenestegrene er ved at udarbejde en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om effektiviteten af den nuværende indsatsordning for dybhavsbestande. Der vil blive foreslået en ny forvaltningsordning for dybhavsbestande på basis af rapportens konklusioner.

8. KONKLUSIONER

Kommissionen vil fortsætte arbejdet med at opstille langsigtede planer, som bør være det centrale instrument i udviklingen af fiskeripolitikken. Vedtagne planer bør anvendes. I afventning af, at der udarbejdes yderligere planer, opstilles der i denne meddelelse retningslinjer for forvaltningen af bestande, der endnu ikke er omfattet af sådanne planer. Formålet med Kommissionens strategi er at skabe størst mulig stabilitet i fiskeriet, samtidig med at det sikres, at bestandene genopbygges eller opretholder deres produktionskapacitet.

Princippet i denne erklæring gælder for EF-bestandene, men EF bør også følge disse principper i sit arbejde i regionale fiskeriforeninger og i forbindelse med bilaterale aftaler. Også her bør der gives forrang til udvikling af langsigtede forvaltningsforanstaltninger.